

1. Kun je bewijzen dat gebed uitwerking heeft?

Er is een verhaal over een dorp, ergens in een bergachtige streek, met een heel betrokken, kerkelijke bevolking. In de streek was het alcoholisme een behoorlijk probleem, maar dit dorp stond vanouds bekend als alcoholvrij. Het dorp stond droog. Totdat er op een dag iemand van buiten kwam

en er een vrijstaand pand kocht om er een café te gaan openen. De gemeenschap was diep geschokt, en de kerkenraad belegde een gebedsdienst, om te bidden of God zou ingrijpen. Kort nadat het café was geopend, werd het getroffen door de bliksem, en het brandde tot de grond toe af. De eigenaar van het café stapte naar de

rechter en eiste een schadevergoeding van de kerkenraad. Maar de kerkenraad schakelde een advocaat in, en weigerde de aansprakelijkheid op zich te nemen. Toen de rechtbank de zaak ging behandelen, was het eerste wat de rechter zei: 'Hoe deze zaak ook verloopt, één ding is duidelijk: de café-eigenaar gelooft in de kracht van het gebed, en de kerkenraad niet.'

2. Wetenschappelijk bewijs is niet te geven

Of het gebed ook daadwerkelijk uitwerking heeft, dat kun je nooit wetenschappelijk bewijzen. Daarom dénk ik dat de rechter uiteindelijk de eis van de caféhouder heeft afgewezen. Ik weet het niet, want het verhaal, zoals ik het las, vermeldt dat niet. Ik weet ook niet of het een waar gebeurd verhaal is. Maar áls dat zo is, dan heeft die kerkelijke gemeente bepaald geen goede beurt gemaakt. Eerst bidden, en als dan je gebed wordt verhoord, maar het komt je niet uit, glashard zeggen: 'Nou, dit was toeval.' Bewijzen dat God ingrijpt op grond van het gebed, dat kun je nooit. Laten we daar maar eerlijk over zijn. Als je wilt kun je ieder verhaal over een gebedsverhooring ontkennen. Ik moest daar maandag nog aan denken. De ANWB had voor maandagmorgen een spitsalarm afgegeven. Er zou meer dan 500 kilometer file staan. Maar wat gebeurde er? Het viel heel erg mee: er stond lang geen 500 kilometer. Nu kun je twee dingen doen. Je kunt zeggen: 'Wat een onzin, zo'n spitsalarm, het had helemaal geen zin! Kijk maar, er waren helemaal geen files.' En je kunt omgekeerd ook zeggen: 'Wat goed, zo'n spitsalarm! Want veel mensen hebben ernaar geluisterd, en nu verliep de spits heel rustig.' Zo is het ook met het gebed. Stel dat je een openluchtdienst organiseert, en je bidt om mooi weer. En het wórdt mooi weer. Dan kun je zeggen: 'God heeft ons gebed verhoord!' Maar je kunt ook zeggen: 'Er was nu eenmaal een hogedrukgebied.'

3. De enige manier om het te ontdekken, is: zélf met God op weg gaan!

'Bidden, helpt dat?' Als je eerlijk zoekt naar een antwoord op die vraag, moet je dat antwoord dus zoeken in een

andere richting. De wetenschap kan nooit bevestigen dat bidden helpt, maar ook nooit ontkennen dat bidden helpt. Hoe kom je er dan wél achter? De enige manier is zélf de weg gaan met God, zélf bidden, en zélf ontdekken of God antwoord geeft of niet. Daar heb je tijd voor nodig. Dat is geen moment, nee, dat is een weg die je gaat. Een weg

waarin je vertrouwen kunt opbouwen. Gaandeweg kun je tot die conclusie komen: 'Inderdaad, God hoort mijn gebed!'

Precies daarom hebben we in deze dienst Psalm 116 gelezen. Psalm 116 is geen verhandeling over gebed, Psalm 116 geeft niet 'Twaalf argumenten om te bidden' of zo. Nee, Psalm 116 is een loflied: 'De HEER heb ik lief, Hij hoort mijn stem, mijn smeken, Hij luistert naar mij, ik roep Hem aan, mijn leven lang!' We weten niet wie dit lied geschreven heeft, maar in

deze Psalm wordt duidelijk wat er gebeurd is. De dichter heeft echt op het randje van de dood gelegen. Hij heeft diepe doodsangsten uitgestaan. Vers 3: 'Banden van de dood omknelden mij, angsten van het dodenrijk grepen mij aan, ik voelde angst en pijn.' Hoe dat kwam, dat staat er niet bij. Misschien was hij zwaar ziek. Maar het kan ook zijn dat hij door vijanden in het nauw gebracht was. In ieder geval heeft hij ook heel bittere momenten gehad, zo schrijft hij in vers 10 en 11: Ik bleef vertrouwen, ook al zei ik: "Ik ben diep ongelukkig." Al te snel dacht ik: Geen mens die zijn woord houdt.'

Hij is dus door het oog van een naald gegaan. Maar in dat oog van die naald heeft hij het uitgeschreeuwd tot God (vers 4): 'Ach HERE, red toch mijn leven!'

En wat zingt hij nu? 'HERE, inderdaad, U hééft mij gered!' Vers 8: 'Ja, U hebt mijn leven ontrukkt aan de dood, mijn ogen gedroogd van tranen, mijn voeten voor struikelen behoord. Ik mag wandelen in het land van de levenden onder het oog van de HEER.'

Deze Psalm staat niet voor niets in de ik-vorm. Deze dichter heeft het persoonlijk ervaren: 'God heeft mij gered!' En ook al zouden er duizend wetenschappers zijn die zouden beweren: 'Ja, maar dit was gewoon toeval, het valt niet te bewijzen dat God u gered heeft', ook al zouden het er tienduizend zijn, dan zou hij ze uitlachen en zeggen: 'Blijf maar lekker zitten achter je bureau, voor mij is het 100 % zeker, dat God mij heeft gered!' Is dat dan geen inbeelding? Nee, dat is geen inbeelding, dat is vertrouwen, en dat vertrouwen in God, dat kun je alleen krijgen als je het laat groeien. Vertrouwen moet de kans krijgen om te groeien. Je hebt niet van het éne moment op het andere het vertrouwen dat het God is die aan het werk is. Maar dat vertrouwen, dat kun je wel winnen.

4. Vertrouwen kan groeien

Stel, een meisje is verliefd op een jongen. En ze vraagt zich af: 'Zou hij ook verliefd zijn op mij?' Ze plukt een bloemetje, en ze trekt er één voor één de blaadjes vanaf: 'Hij houdt wel van mij', 'Hij houdt niet van mij.' En dan praat ze erover met een vriendin. Ze zegt: 'Hij zat laatst zo lief naar me te

kijken.' Maar haar vriendin zegt: 'Nou, zo kijkt hij altijd, dat is gewoon zijn blik.' 'Nee,' zegt ze dan, 'maar hij gaf mij een rode roos!' 'Nou,' zegt die vriendin dan, 'ik zou maar oppassen, misschien heeft hij wel verkeerde bedoelingen, misschien wil hij je wel inpalmen. Jij komt uit een rijk gezin, misschien wil hij je wel kaalplukken.'

'Nee,' zegt ze dan, 'ik denk het niet, want hij heeft me laatst ook nog uitgenodigd voor een etentje.'

'Ja,' zegt die vriendin, 'dat doen ze altijd, eerst geven ze je wat, en dan kijken ze hoe ze je kunnen gebruiken.'

Wie heeft er gelijk, dit meisje of haar sceptische vriendin?

Dat kun je niet zeggen! Dit meisje zal zelf moeten ontdekken of haar vertrouwen in die jongen gaat groeien. En dat vertrouwen kán groeien. God zij dank leven we in een wereld waarin vertrouwen kán groeien.

Hoe kan die jongen bewijzen dat hij echt verliefd is, en dat hij eerlijke bedoelingen heeft? Dat kan hij nooit wetenschappelijk bewijzen. Altijd kan die sceptische vriendin argumenten blijven aandragen om hem te wantrouwen. Het enige wat die jongen kan doen, dat is: doorgaan, trouw blijven, en voor dat meisje álles overhebben. Alles!

Hoe laat de Here God zien dat Hij betrouwbaar is? Hij gaat door, Hij blijft trouw, en Hij heeft voor ons álles overgehad. 'Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zou gaan, maar het eeuwige leven zou hebben.' Dat is Johannes 3: 16, de boodschap van de Bijbel in een notendop. God is tot het uiterste gegaan, Hij heeft Zijn Zoon gegeven, het liefste wat Hij had, om ons te redden, om ons eeuwig leven te geven.

Wat kunnen wij doen? Wij kunnen dat Evangelie horen, en we kunnen erop antwoorden door de weg met God te gaan. Door te bidden, door de Bijbel te lezen en er steeds meer naar te gaan leven, door met de gemeente mee te leven, en zo, al gaandeweg, zullen we ontdekken of God inderdaad luistert naar onze gebeden. We zullen merken of Hij te vertrouwen is. We zullen echt persoonlijk ontdekken wat er gebeurt als wij bidden.

5. Niet bidden helpt, maar God helpt als wij bidden

Dat betekent niet dat wij altijd alles krijgen waar wij om bidden. Eigenlijk kun je ook niet zeggen: 'Bidden helpt.' Nee, 'Gód helpt!' God helpt ál s wij bidden. Als bidden zou helpen, dan zou je bijvoorbeeld bidden om genezing, en dan zou je altijd genezen worden. Maar bidden helpt niet, nee, God helpt als wij bidden. En God helpt op Zijn eigen manier. Inderdaad, soms door genezing, soms door uitredding, zoals deze dichter van Psalm 116 heeft ervaren. Maar soms geeft God antwoord op een heel andere manier. En dan kun je zomaar, hoe ziek je ook bent, Zijn vrede ervaren, Zijn goedheid, je kunt diepe troost vinden in een lied of in een Bijbelwoord. En dat vertrouwen, dat dan aan het groeien is, dat wordt er niet minder door, maar sterker. 'Here God, U gaf niet wat ik vroeg, maar U gaf precies wat ik nodig had.'

'Bidden, helpt dat?' Wilt u het écht weten? Ga dan die weg met God, volg Jezus Christus, en u zult het ontdekken, 100

% zeker, dat Gód helpt. Soms zó onverwacht, en zo mooi, dat je er kippenvel van krijgt.

6. De uitdaging: ga met God op weg, ontdek dat Hij antwoord geeft op gebeden!

Een vriend van mij, Jelle Jongsma, staat deze maand in het blad Echo. Jelle groeide niet echt met het geloof op. En toen hij ging studeren aan de TU in Delft, vond hij het christelijk geloof maar een belachelijk verhaal. Maar Jelle hoorde van medestudenten van de Navigators, een christelijke studentenvereniging, dat ze een relatie met God hadden, en hij besloot de proef op de som te nemen. Hij bad hardop een gebed uit een boekje, maar in zijn hart bad hij onzeker en niet zozeer eisend: 'God als U bestaat, geef ik U een half jaar om dat aan me duidelijk te maken.' Hij geloofde dat God dat wel kon, als Hij er was. In dat half jaar zou hij zo veel mogelijk doen wat de Navigators hem aanreikten: dagelijks uit de Bijbel lezen en bidden, deelnemen aan een bijbelkring, naar de kerk gaan, noem maar op.

Hij leerde uit de Bijbel dat God belooft om gebeden te beantwoorden. Dat vond hij een concreet aanknopingspunt, dat geloof in God niet alleen maar psychologisch was, want dat was zijn grootste zorg. De eerste verhoorde gebeden waren wetenschappelijk natuurlijk geen onomstotelijke bewijzen, maar wel vingerwijzingen dat God zijn vertrouwen niet beschaamde. Na dat halve jaar was nog niet alle onzekerheid weg. Maar Jelle had genoeg aanknopingspunten om verder te gaan met God. Het proces van een groeiend vertrouwen heeft bij elkaar wel twee tot drie jaar geduurd.

Jelle Jongsma

Inmiddels werkt Jelle al 25 jaar bij de Navigators Studenten Vereniging, een organisatie die studenten helpt om God te leren kennen. Hij merkt dat veel studenten best de proef op de som willen nemen. Hij zegt: 'Het is vaak verrassend hoe

concreet God laat merken dat Hij er is, en dat Hij met iemand verder wil. Veel christenen zoeken en vertrouwen God vaak te weinig in concrete situaties, waardoor zij niet-christenen niet durven uit te dagen om ook God concreet te vertrouwen.'

Vandaag wordt u uitgedaagd, en jij en ik, door de dichter van Psalm 116. Hij is naar de tempel gegaan met al zijn dank en met zijn loflied. En hij zegt het: 'Vertrouw maar! Vertrouw maar! Ik heb het zélf ondervonden!' Gaat u mee, die weg met God? U zult het merken, jij zult het merken: Hij zal ons vertrouwen nooit beschamen. Nooit. Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl